DA'AT TORAH AND RABBINIC AUTHORITY

SHIUR 3 - RABBIS, PROPHETS AND RUACH HAKODESH

בית כנסת הנשיא

A] THE ROLE OF PROPHECY IN HALACHA

וכל מה שתמצא במקרא מדברי הנביאים נגד מצוה מן המצות הנה היסוד הזה מפתח לכולם. ובזה בלבד נבדל הנביא משאר בני אדם בתורה, אבל בעיון ובדין ובחקירה בדיני התורה הרי הוא כשאר החכמים הדומים לו שאינם נביאים. ואם יפרש איזה פירוש, ויפרש מי שאינו נביא פירוש אחר, ויאמר הנביא 'אמר לי ה' כי פירושי הוא הנכון' אין שומעין לו. אלא אפילו אלף נביאים שכולם כאליהו ואלישע פירשו איזה פירוש, ואלף חכמים וחכם פירשו היפך אותו הפירוש, אחרי רבים להטות, ועושים כדברי האלף חכמים וחכם, לא כדברי האלף נביאים המופלגים שאין תוספת וגרעון בתורה מצד הנבואה בשום פנים. וכן אם אמר הנביא שה' אמר לו כי הפסק במצוה פלונית כך, ושדינו של פלוני הוא הנכון, הרי אותו הנביא נהרג לפי שהוא נביא שקר כמו שביארנו, לפי שאין תורה אחרי השליח הראשון ואין תוספת ואין גרעון - לא בשמים היא: ולא המחנו ה' אל הנביאים אלא המחנו אל החכמים בעלי הדין, לא אמר ובאת אל הנביא', אלא אמר ובאת אל הכהנים הלוים ואל השופט, וכבר האריכו חכמים בענין זה מאד מאד והוא הנכון

הקדמת הרמב"ם למשנ

2.

The Rambam's position is that Prophecy NEVER played a role in halachic ruling.

לט. אמר החבר: תורתנו קשורה בהלכה למשה מסיני או 'מן המקום אשר יבחר ה", כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים (ישעיהו בּגּ) במעמד שופטים ושוטרים וכהנים וסנהדרים. ואנחנו מצווים שנשמע מהשופט הממונה בכל דור ודור, כמו שאמר: (ודברים יזיט) או אל השופט אשר יהיה וגו', וסמך לו אמרו ועשית על פי התורה אשר יורוך, לא תסור מן הדבר בעוד שהסדר נשאר מהעבודה והסנהדרין ושאר הכתות, אשר בהם ישלם הסדר וידבק בהם הענין האלהי בלי ספק בין בנבואה בין באומץ והודעה, כאשר היה בבית שני, ולא יתכן לעבור על כמותם ההסכמה מדעתם. ובזה נתחייבנו במצות מגלה ופורים ומצות חנוכה, ויכולנו לומר 'א"ק במצותיו וצונו על מקרא מגלה'.... מ. אמר הכוזרי: איך יתכן זה עם לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו. מא. אמר החבר: לא נאמר זה אלא להמון, כדי שלא יחדשו משכלם ויתחכמו מדעתם ויקבעו לעצמם תורות מהקשתם כמו שעושים הקראים, ומזהיר לשמוע מן הנביאים אחרי משה ומן הכהנים והשופטים, כמו שאמר בנביא: (דברים יחיח) נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך וגו', ... והיה מאמרו: (דברים ד:ב) לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם, על מה שצויתי אתכם על ידי משה ועל ידי נביא מקרבך מאחיך, על התנאים הנזכרים בנבואה

ספר הכוזרי מאמר ג אות לט-מא

The Kuzari's position is the Prophecy DID play a role in halachic ruling.

שיטת הכוזרי היא שהנבואה ורוח הקודש מסייע להוראה, דלא כדברי הרמב"ם שמחלקם

איגרות הראי'ה ב' עמ' קא

Rav Kook also understood the Kuzari in this way.

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה

משנה אבות פרק א משנה א

... דדוחק הוא לומר שרק במקרה הייתה המסורת על ידי נביאים ובאמת לא פעלה כלום הנבואה בזה ...

איגרות הראי"ה א, עמ' קכג

Ray Kook brings proof for this position from the opening words of Pirkei Avot.

B] RUACH HAKODESH AND RABBIS

6. הלכה ג: משמתו נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי פסקה רוח הקודש מישראל ואף על פי כן היו משמיעין להן על בת קול. מעשה שנתכנסו חכמים לעליית בית גוריה ביריחו ויצתה בת קול ואמרה להן 'יש כן אדם ביניכם שראוי לרוח הקדש אלא שאין דורו זכיי לכך'. נתנו עיניהם בהלל הזקן וכשמת אמרו עליו הא עניו הא חסיד תלמידו של עזרא.
הלכה ד: שוב פעם אחת היו יושבין ביבנה ושמעו בת קול אומרת 'יש כאן אדם שראוי לרוח הקודש אלא שאין הדור זכיי'. ונתנו עיניהם בשמואל הקטן. בשעת מיתתו מה היו או'! הא עניו הא חסיד תלמידו של הלל הזקן
הלכה ה: יוחנן כהן גדול שמע דבר מבית קדש הקדשים 'נצחון טליא דאזלון לאגחא קרבא באנטכיא'. וכתבו אותה שעה היתה שנצחו.

תוספתא סוטה פרק יג

Prophecy¹ ceased with the death of Chagai, Zecharia and Melacha. Nevertheless, God continued to communicated with the Jewish people through the means of 'Bat Kol'.

אמר רבי אבדימי דמן חיפה: מיום שחרב בית המקדש, ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים. אטו חכם לאו נביא הוא! הכי קאמר: אע"פ שניטלה מן הנביאים, מן החכמים לא ניטלה. אמר אמימר: וחכם עדיף מנביא אמר רב אשי: תדע, דאמר גברא רבה מילתא, ומתאמרא הלכה למשה מסיני כוותיה. ודלמא כסומא בארובה!! ולאו טעם יהיב!

בבא בתרא יו

7.

Chazal expressed the idea that a Chacham not only has a type of nevuah, but is <u>superior</u> to the Navi.

8. הכי קאמר – אע"פ שנטלה נבואת הנביאים שהוא המראה והחזון, נבואת החכמים שהיא בדרך החכמה לא נטלה, אלא יודעים האמת ברוח הקדש שבקרבם

חידושי הרמב"ן שם

The Ramban explains that there are two types of Nevuah - (a) classic prophecy of the Nevi'im which is seen through visions; and (b) Nevuah of the Chachamim, which is 'through wisdom' whereby the truth speaks to them through an inner 'ruach hakodesh'.

9 הדם שנקטם ראשו כשר א"א כבר הופיע רוח הקודש בבית מדרשנו מכמה שנים והעלינו שהוא פסול כסתם משנתינו

השגת הראב"ד על רמב"ם הלכות שופר וסוכה ולולב פרק ח הלכה ה

Even Rabbis living centuries after Chazal testify to the existence of Ruach Hakodesh amongst them.

10. השגת הראב"ד: **בקדושה ראשונה שקדשה שלמה**. א"א סברת עלמו היא זו ולא ידעתי מאין לו לפי שהיה יודע עזרא שהמקדש וירושלים עתידים להשתנות ולהתקדש קידוש אחר עולמי בכבוד י"י לעולם <u>כך נגלה לי מ*סוד ה' לירַאָיו*</u> (תהלים כה:יד) לפיכך הנכנם עתה שם אין בו כרת

רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ו הלכה יד

The Ra'avad rejects a psak of the Rambam on the grounds that it lacks a proper source. His own psak is however backed up by a statement that God revealed it to him through סוֹד ה' לִירָאֵיו!

11.

It is also possible, however, that such influence be extended to a person's mind so that he can clearly perceive a given concept without his being aware of this influence. In such a case, it is experienced like any other idea that arises spontaneously in one's mind. In a broader sense, this is also called Divine Inspiration or "hidden influence" in the words of our sages [even though it is actually a much lower level]. True Divine Inspiration, however, is a clear and vivid experience to the one worthy of it, and he is highly aware of its influence.

[4] There is another level, however, that is much higher than such Divine Inspiration. This is the level of true prophecy.

This is a degree of inspiration where an individual reaches a level where he literally binds himself to God in such a way that he can actually feel this attachment. He then clearly realizes that the One to whom he is bound is God, in a manner that will be discussed shortly. This is sensed with complete clarity, with an awareness that leaves no room for any doubt whatsoever. The individual is as sure of it as he would be if it were a physical object observed with his physical senses.³⁷

דרך ה', חלק ג',פרק ג אות ג-ד'²

^{1.} Here 'Prophecy' is called Ruach Hakodesh. See below in the Ramchal for a clarification of why this expression has multiple levels and meanings.

^{2.} Translation by R' Aryeh Kaplan.

13.

B1] RABBINIC RUACH HAKODESH IS ENHANCED INTELLECTUAL ABILITY

וניתנה לחכמים. פי' שיש שישיגו בשכלם דברים הרבה שאין כח בשכל הטבעי להשיגם 12.

חידושי הריטב"א שם

The Ritva explains this gemara to mean that the Rabbis are able to grasp <u>through</u> their analysis and wisdom matters that others cannot grasp. Is he saying the same thing as the Ramban?

מיום שחרב ב"ה וכו'. הא דפריך אטו חכם לאו נביא הוא פי' כי אין הנביא רק שיודע דבר הבלתי ידוע אל הכל ... רק כאשר יודע הדבר הבלתי ידוע אל הכל יפול ע"ז שם נביא. לכך מקשה אטו חכם לאו נביא הוא שהרי הוא יודע דבר שאין ידוע לכל, ומ"ש נביא שנבואה שלו הוא מן הש"י שמגיד לו הנבואה, אף החכם מגיד לו הש"י הדבר שאין ידוע אל הכל, כי אע"ג שידוע ומ"ש נביא שכל וצא מעצמו מכח אל הפועל אבל הש"י מוציא שכל האדם מכח אל הפועל, ומאחר שמוציא הש"י שכל האדם מכח אל הפעל א"כ חכם ג"כ נביא הוא:

מה שאמרו חכם עדיף מנביא כי הנבואה הוא בחדה ובמראה ואלו החכם יודע הנעלם והבלתי ידוע לאחרים לא במראה ולא בחידות <u>רק שהוא משיג השגה ברורה,</u> אשר הש"י מוציא שכל האדם מן הכח אל הפעל. והחכם יודע העתידות ג"כ שהרי יודע ומשיג דרכי ה' ואם רואה לפניו רשע משיג שכך יהיה לו לעתיד, וכן כל הדברים, <u>עד שאם הוא חכם וגדול יכול לדעת העתידות שיבאו יותר מן הנביא,</u> כי אין דבר במקרה רק הכל הוא מסודר ממנו יתברך, והוא יתברך בא ממנו בסדר השכלי, ולכך האדם שהוא חכם יודע אף העתידות

ספר חדושי אגדות חלק שלישי עמוד סו - מסכת בבא בתרא

The Maharal explains that the Chacham can therefore see things that regular people cannot, including potentially the ability to see into the future.

14. My dear friend 'remember the days of old, understand the years of every generation' - has there ever been anything like this since the beginning of time?! Where, in all the books of the scholars of Israel, whether the earlier or the later ones, have you ever seen such a custom instituted, to ask about a secular question, such as what to do in some mundane matter, even from the greatest of the wise men of Israel, such as the tannaim and amoraim? ... but rather [people would turn to] actual prophets such as there used to be, such as Shmuel the Seer, to whom Saul went to ask about the donkeys which his father had lost. But, in truth, all matters relating to a person, other than something having to do with Torah or fear of heaven, are not apprehended other than through prophecy, and not by a wise man And when our rabbis said that people 'derive benefit from him [from a talmid chacham] by advice and sound wisdom,' this refers to words of Torah, which is called 'sound wisdom'.

Iggeret HaKodesh of the Baa'l Hatanya, chap 22

Other than followers of certain Chassidic Rebbes, I have never heard of anyone who understands Da'as Torah to refer to metaphysical inspiration. On a personal level, I have had the privilege to be present when Gedolim of our times - whose opinions are considered Da'as Torah by a large portion of Jewry - have dealt with major decisions. Never did one of them imply that their decisions were taken with anything but their human decision-making faculties. On the contrary, they were unanimously repelled by anyone who claimed to have arrived at a conclusion through supernatural inspiration.

As for R. Dessler's reference to the 'shechina resting on their activities and the Divine spirit standing amidst their company', like a later reference ... to their siyata deshamaya, this does not imply ... that some sort of prophetic inspiration was behind their decision-making. Surely, the context of the entire citation indicates otherwise. These references are not different from that of the Mishna which states 'When two sit and occupy themselves with Torah the shechinah dwells between them.³ Similarly, the Talmud says that 'success in business depends upon siyata deshamaya'.

Rav Aharon Feldman - The Eye of the Storm, p185

16. only the halachic authority of the Sanhedrin and the Talmudic Sages is absolutely binding. Halachic opinions by, say, the Rambam, Vilna Gaon or Chazon Ish gain their authority simply from a universal recognition that their greatness and vast command of every aspect of Torah law, compared to our own, outweighs our opinion. This does not derive from any special mitzvah, still less from any belief that they enjoyed metaphysical inspiration. We are not sinners if we dispute their views - merely arrogant fools.

^{3.} Rabbi Aaron Rakeffet-Rothkoff ("The Rav" vol. 2 p 189 re: "The Divine Presence") quotes the Rav speaking of how he felt the *shechina* standing behind him at times when he was engaged in learning at night!

To use an analogy, when faced with a medical decision we are not obligated to obey a specialist's instructions if we feel that another procedure would be better. But if we decide to follow our flimsy medical knowledge against his, we are certainly fools. ... the distinction ... between halacha and non-halachic matters is irrelevant to post-talmudic opinions. We may decide to agree or disagree with them in either case. However, if we do decide to accept the halachic decisions of the poskim in each generation ... then, by the same token, we should grant the poskim the same authority in every area, since their greatness in Torah enables them to make better decisions than we can make. We should consult them in any case where Da'as Torah is generally consulted. So we may agree or disagree with the non-halachic decisions of the Chafetz Chaim, R. Chaim Brisker, or R. Chaim Ozer just as we may agree or disagree with their halachic decisions. There is no difference between one and the other. However, by the same token, there is no difference in the degree of one's folly in either instance.

Rav Aharon Feldman - The Eye of the Storm, p186

B2] RABBINIC RUACH HAKODESH GOES BEYOND THE INTELLECTUAL

17. ולפיכך מכיון שאמר אמימר חכם עדיף מנביא, נתחייב לומר שיש בחכמים כח נבואיי זה אי אפשר בכח שכל פשוט, אבל מלטרף אליו כח נבואיי, כלומר כח שהוא למעלה מהשכל

דרשות הר"ן הדרוש השנים עשר

The Ran explains that this added element is a 'prophetic power' which is absent from regular people.

שסוד ה' מתגלה ליראיו ברוה'ק להאיר עיניהם לכוין את האמת להלכה הרי הדברים מכוונים לענין שמגלים מן השמים כדאמרינן (ב'ב יב.) שאע'פ שנטלה נבואה מן הנביאים לא נטלה מן החכמים. ומסיק שם 'תדע דאמר גברא רבא מילתא ואתאמרה הלכה למשה מסיני כותיה', שבמה שמכוין להללמ'ס זהו סימן שיש כאן הופעה שמימית כעין נבואה. וה'נ 'סוד ה' ליראיו' של הראב'ד הוא מכוון לא לסברא בעלמא, שאינה מוכרעת כלל אליבא דדינא, אלא למה שנגלה ע'פ הופעה של קדושה שלמעלה מהשכל אנושי, שהשיג בה את הבדלי המצבים של מדרגות הקדושות של בית ראשון ושל בית שני, כמו שביארנו גדולי הקבלה, שהיה בראב'ד ז'ל אחד מראשי אבות עולם שהקבלה הנסתרת של סודות התורה נשתלשלה על ידו אבל הראב'ד לא החליט כלל את ההלכה, והדין נותן לכך שלא להחליט ההלכה, ע'פ סוד ה', שהרי אין פוסקים הלכה ע'פ רוח הקודש ולא בשמים היא. אלא שלגבי סברת הרמב'ם, שלא מצא לה מקור והיתה בעיניו כסברא בלא יסוד, השתמש הוא לדחותה ולפקפק עליו ע'פ הארת רוח הקודש שלו שנגלתה לו ע'פ סוד ה'

משפט כהן של הראי'ה קוק פרק צו אות ז' ד'ה 'סוד ה' זה'

Rav Kook explains that Chachamim have a heavenly inspiration which allows them to perceive higher levels of reality. While this is not employed <u>directly</u> in the halachic process - 'Lo Bashamayim Hi' - it can impact on the Rabbinic analysis.

- To what extend must this 'ruach hakodesh' be expressed through logical reasoning or even through intuition or some other non-logical means. How does that impact on 'Lo Bashamayim Hi'? Note Shu't Min Hashamayim a 12th century compilation of halachic discussions between Rabbi Ya'akov of Marvege (France) and a malach!
- Does the application of this prophetic power extend beyond the purely halachic? It must be said that Nevuah proper certainly extended to (and (according to the Rambam) was specifically restricted to) non-halachic issues. Would the scope of this concept extend beyond the limits of Lo Tasur see shiur 2?
- 19. ... even if we accept the interpretation of the Ramban and accept the notion of our Sages as in possession of some degree of prophetic power, it cannot serve as separate grounds on which to justify the acceptance of the views of any particular sage. If his reasoning is faulty ... then no appeal to *ruach hakodesh* can save his view if the scholarship of the Sage is correct, talk of *ruach hakodesh* is superfluous. If the *ruach hakodesh* of the Sages functions only *derech ha-chochma*, then the notion of Da'as Torah built upon it is an empty concept When reasons fail, Da'as Torah is rushed in. It is by its very nature thought to be irrefutable and infallible.

Rabbi Shubert Spero, Daas Torah, Divrei HaRay (Cleveland 1976) pp 18-19

It should be noted that the claim to infallibility is often made by critics of Da'at Torah. In fact, the proponents of the concept do NOT normally claim infallibility for the gedolim (see previous shiur on Lo Tasur). Logically, just because the Rabbis <u>could</u> have access to deeper insight, it does not mean that they can guarantee this insight, any more than a Navi can guarantee access to prophecy.

^{4.} For an extensive analysis of the relationship between ruach hakodesh and halachic psak, see the introduction of Rav Reuven Margaliot to the Mosad HaRav edition of this sefer.

C] RABBINIC ADVICE - A DEEPER GRASP OF ALL WISDOMS?

רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה שנאמר *לִי עֵצְה* יִנְיָה לִי גָבוּרָה (משלי חִיד)

אבות פרק ו משנה א

Through learning Torah Lishma, a person comes to many things, including the ability to give advice and wisdom.

בני אדם נהנין ממנו להימלך בו ולהתייעץ אתו איך להתנהג במעשיהם הגשמיים - 21.

פ' המאירי שם

The Meiri explains that this means that people can benefit greatly from advice from Talmidei Chachamim, even in mundane areas of life.

22

הנה א"כ השמות האלה כלם עלה ותושיה בינה וגבורה נוכל לפרשם באמת ובתמיש על הדברים המעשיים והנהגות בני אדם ולכן אמר רבי מאיר שהעוסק בתורה לא יחשוב שיבלר ממנו הנהגה המדינית. אם בעצות בני אדם ותחבולות המלחמה. ואם בתושיות המלאכות וחדושם. ואם בחדוד הבנת השכל להבדיל בין הטוב ובין הרע. ואם בגבורת המלחמות שהם כלם דברים מהשכל המעשי. אינו כן. כי גם העלה והחושיה והבינה והגבורה בדברי העולם המה יהנו מן האדם העוסק בחורה לשמה לפי שבבא הלורך ירעה אותם דעה והשכל דהכא רבי קארו ליה והכא רבי קארו לים. כי כאשר יש לאל ידו בתורה כן יהיה לו בדרך ארץ. לא ולמד בעניני תחבולות המלחמות וגבורתם מספורי יהושע ושופטיהם ומלכיהם של ישראל וכמה כגדות יש בחלמוד בדרכי המוסר ועסקי הממונות בחן ושכל עוב. ולפי שהדברים האלה אינם תכליות עלמיים לעוסק בתורה אבל כבר ישתמש מהם והמה יחלמדי ממנו בעת בצורך לכל אי ונבניי ממנו ולא יחסר בו״ח בזב במאמר כי בכונב שהחכמה והחושיה והבינה והגבורה נהנים מהעוסק בחורה. והביא על זה פסוק לי עלה וחושיה אני בינה לי גבורה. לפי שחחלת הפרשה הוא שמעו כי נגידים אדבר וגוי אני חכמה שכנתי ערמה וכוי. כאלו התורה היתה מדברת על טלמה ואומרת אני חכמה אבל כבר ימשכו אחריה גם הדברים המעשיים והוא אומרו לי עלה וחושיה. והסחכל שבעלה וחושיה ובגבורה אמר מלח לי להיוחה דברים נמשכים אחריה אבל בענין הבינה אמר אני בינה רוצה לומר שהבינה היא חלק החכמה ועלם מעלמיה. והכלל כלו הפוך בה דכלא בה ולא חאמר אלך ואלמד הדברים האלו ממקום אחר. ולכיות העוסק בתורה כלול ומוכתר בכל זה לוה הקב"ה ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופע וגוי לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל לפי שעמהם המלא החכמה והמעשה כמו שראינו בבללאל. והוחר הספק השעי:

פ' נחלת אבות של האברבנל שם

The Abarbanel explains that a Chacham can glean from his pure knowledge of Torah insights into all other aspects of wisdom - finance, warfare and more! (Of all people, the Abarbanel should know!)

בן בג בג אומר הפוך בה והפוך בה דכולה בה 23.

משנה מסכת אבות פרק ה משנה כב

One of the sources for the Abarbanel is the Mishna that 'everything' is in Torah. But what does 'everything' mean? Science? Medical advice? Financial advice?

24. There are people who maintain that Talmidei Chachomim are not qualified to decide political matters; that gedolei Yisroel should limit themselves to Torah and Halacha. Such people cannot be considered within the Torah camp. One might well say disregarding the advice of a talmid chachom is far worse than violating a commandment. One who violates a commandment because he is too weak to resist temptation at least knows that his action is wrong. By contrast, one who ignores the advice of a talmid chachom denies that a Torah scholar's wisdom is superior. This is a far more serious breach.

25. כי ישראל העובר על דברי תורה מלד אשר יתקפנו הילר יענש כמשפטי התורה אבל העובר על דברי חכמים אחר היותו שומר דברי תורה לא תהיה מתולדות הילר ותקיפתו אבל מלד הבזיון ולכך יתחייב מיתה ... אחר שדברי חכמים יסוד למדריגת היראה העובר על דבריהם מורה בעלמו שפורק יראת שמים

> דרשות הר"ן: הדרוש השביעי קטע המתחיל *והתשובה בזה כי ישראל העובר* והקטע המתחיל *והתירוץ בזה כי מי שאינו עוסק בתורה* ?This is based on a Ran. Again, the question is which Rabbis are being referred to

D] THE MALCHUT OF THE RABBIS

אמר להו: שלמא עלייכו מלכי, שלמא עלייכו מלכי! אמרו ליה: מנא לך דרבנן איקרו מלכים! אמר להו, דכתיב: (משלי היטו) בִּי מְלַבִים יִמְלֹבֹי וגו'

גיטין סב.

The Rabbis are called 'kings'.

ונמצא שמינוי השופטים היה לשפוט משפטי התורה בלבד, שהם לודקים בעצמם, כמו שאמר *ושפטו את העם משפט צדק*, ומינוי המלך היה להשלים תיקון סדר המדיני, וכל מה שהיה מצטרך לצורך השעה. בזמן שיהיו בישראל סנהדרין ומלך, הסנהדרין ומלך המסם במשפט צדק לבד, לא לתיקון ענינס ביותר מזה, אם לא שיתן המלך להם כוחו. <u>אבל כאשר לא יהיה מלך</u> בישראל, השופט יכלול שני הכוחות, כח השופט וכח המלך

דרשות הר"ן הדרוש האחד עשר

In his 12th Drasha, the Ran sets out the Torah system of division of leadership between the Melech and the Shofet/Chacham. Critically, once Malchut was removed from the Jewish people, the Ran understands that BOTH roles of melech and of chacham vest in the Rabbis.

רבי שמעון אומר שלשה כתרים הם כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות 28.

אבות דייג

גדולה תורה יותר מן הכהונה ומן המלכות

אבות ו:ה

29.

Of the 3 crowns of Torah, Kehunah and Malchut, Torah is the most significant.

30. [t]he Rabbinate as we know it [today] combines Torah authority with king authority.

Rav Dovid Cohen - Maaseh Avos, Siman Labanim Chelek Aleph p33⁵

E] FOLLOW THE MAJORITY

ויש בכאן שאלה, שלפי דברי פרשה זו, ההכרעה לא נמסרה, רק לסנהדרי גדולה, וגם שיהיו במקומם ואם כן מנין לנו שנתחייב לעשות מעשה כפי הכרעת חכמי הדורות. והתשובה בזה, שזה יש לנו ממה שאמר הכתוב (שמות כג:ב) אחרי רבים להטוח. וזו אזהרה כוללת, אינה תלויה בזמן, ולא במקום.

דרשות הר"ן הדרוש השנים עשר

The Ran learns that the obligation to follow today's Rabbis is not derived from 'Lo Tasur' but from אחרי רבים להטות.

Again, we will need to ask the same question as we did previously - which areas of life fall within the purview of the Rabbis for this mitzvah - halacha, hashkafa, mundane matters?

^{5.} English translation published by Artscroll in Templates for Ages - The Crown of Torah and the Crown of Kingship; the Hasmoneans and the Concept of Daas Torah.